

உ
கணபதி துணை,
சைவாசாரியராகிய
படிக்காசுப்புலவர்
அருளிச்செய்த
புள்ளிருக்குவேளூர் கீகலம்பகம்.

இஃது,
சுப்பிரமணியக்கடவுள் வரப்பிரசாதியாகிய
அருணகிரிநாதரருளிச்செய்த
மேற்படி
வேளூர்த்திருப்புக்மோடு,
திருக்கைலாசபரம்பரைப்
பொம்மபுரம்
சிவஞானபாலையதேசிகராதீனத்துச்
சிதம்பரம்
இராமலிங்கசுவாமிகளால்
பரிசோதிக்கப்பட்டு,
வேளூர்த்தொண்டர்கள்வேண்டுகோளின்படி
சென்னை:
மீமோரியல் அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.
சர்வசித்துவூர் மார்கழி.

MAHAMAHOPADHYAYA
UR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

பளிப்பு

அன்பளிப்பு

* புள்ளிருக்குவேனூர்த்திருப்புகழ்

பாடகச்சிலம் போடுகெச்சைமணி |
 கோவெனக்கலந் தாட்பொற்சரண
 பாவைசித்திரம் போலபட்டுடையி னிடையூலார்
 பாரபொற்றனங் கோபுரச்சிகர
 மாமென்பபடந் தேமலுற்றொளிர
 பாகுநற்கரும் போடுசர்க்களாயின் மொழிமாளுர்

எடகக்குலஞ் சேரமைக்குழலொ
 டாடளிக்குலம் பாடநற்றெருவி
 லேகிபுட்டுலம் போலபற்பலசொ விசைபாடி
 ஏசியிச்சகம் பேசியெத்தியகம்
 வாருமுற்பணந் தாருமிட்டமென
 வேணியொத்துவந் தேறவிட்டவர்க னூறவாமோ |

சேடனுக்கசண் டாளரக்கர்குல
 மாளவிட்டுகுண் டேழலைக்கடல்கள்
 சேரவற்றநின் றுடிவிந்கரமி ரறுதோண்மேல்
 சேணிலத்தர்பொன் பூவைவிட்டிருடி
 யோர்கள்கட்டியும் பாடவெட்டரசர் ?
 சேசெயொத்தசெந் தாமணாக்கிழவி புகழ்வேலா

நாடகப்புனங் காவலுற்றசுக
 மோகனத்திகுன் றுதசித்ரவள்ளி
 நாயகிக்கிதம் பாடிநித்தமனை புயவேளே
 ஞானவெற்புகந் தாமுமத்தர்தையல்
 நாயகிக்குநன் பாகரக்கணிபு
 நாதர்மெச்சவீந் தாடிமுத்தமருள் பெருமானே. (க)

* புள்ளிருக்குவேனூர் என்பது வைத்தீசரர்கோயில்.

MAHAMAHOPADHYAYA,
 Dr. U. V. SWAMINATHAIYAR LIBRARY,
 TIRUVANMIYUR MADRA.

உ புள்ளிருக்குவேணூர்த்திருப்பு கழ்.

எத்தனை கோடிகோடி விட்டுட லாடியாடி
யெத்தனை கோடிபோன தளவேதோ
இப்படி மோகபோக மிப்படி யாகியாகி
யிப்படி யாவதேனா மினிமேலோர்
சித்திடர் சிசுசெ குத்திர மாயமாயை
சுக்கினி லாடிமாடி மடியேனை
சித்தினி லாடலோடு முத்தமிழ் வாணரோது
சித்திர ஞானபாத மருள்வாயே
நித்தமு மோதுவார்கள் சித்தமெ வீடதாக
நிர்த்தம தாடுமாறு புகுவோனே
நிட்கள ரூபர்பாதி பச்சினை யானமுணு
நெட்டினை சூலபாணி யருள்பாலா
பைத்தலை நீடுமாயி ரத்தலை மீதுபீறு
பத்திர பாதநில மயில்வீரா
பச்சிள பூகபாளை செய்க்கயல் தாவுவேணூர்
பற்றிய மூவர்தேவர் பெருமானே. (உ)

வாரிமீ தேயெழு திங்களாலே
மாரவே ளேவிய வம்பினாலே
பாரொலா மேசிய பண்பினாலே
பாவியே னாவிம யங்கலாமோ
சூரனீண் மார்புது னைந்தவேலா
சோதியே வேணூர மர்த்தகோவே
மூரிமால் யானைய னைந்தமார்பா
மூவர்தே வாதிகள் தம்பிரானே. (க.)

படிக்காசுப்புலவர் சரித்திரச் சூருக்கம்.

* இந் நூலாசிரியர், தொண்டைமண்டலத்திலே, † பொற்களத்தூரிலே, செங்குந்தமரபிலேயவதரித்து, சிவாநுக்கிரகத்தால்; தமிழ்க்கலைமுழுதும்பயின்று, தெய்வீகம்விளங்கிய நல்வாக்கிணைப்பெற்று, இல்லைவாழ்க்கையிலே இருக்குநாளில், அந்நாட்டிலுள்ள வல்லைகாரத்தையடைந்து, காளத்தியூபுதி யென்பவரைக்கண்டு,

“பெற்று ளொருபிள்ளை யென்மனை யாட்டியப் பிள்ளைக்குப் பற்றுது கஞ்சி குடிக்குந் தாமல்ல பாலிரக்கச் (பால் சிற்றூறு மில்லையிவ் வெல்லா வருத்தமுந் தீரவொரு கற்று தரவல்லையாவல்லை மாநகர்க் காளத்தியே.”

என்னுஞ் செய்யுளைப்பாடி அவரால், சில பாற்பசு வளிக்கப் பெற்றனர்.

அன்றியும், மாவண்டூரிலே மிக்கபிரபுவாயிருந்த கஸ்தூரிமுதலியார் குமாரராகிய கறுப்பமுநீலியானொன்னும் ஓர் வேளாளர் வேண்டுகோளின்படி, தொண்டைமண்டல சதகமென்னும் ஒரு பிரபந்தத்தைப்பாடி, அரங்கேற்றி, அவரால்

* இவர்காலம் சுமார்(௨௫௦)வருடங்கட்கு முன்னென்பர்.

† தென்களத்தூர் என்பதும்வழக்கம்.

சு படிக்காசுப்புலவர்சரித்திரச்சுருக்கம்.

வேண்டிய திரவியங்கள் அளிக்கப்பெற்றமையேயன்றி, பல்
லக்குஞ் சுமக்கப்பெற்று, அவ்வுவகைமேலீட்டினால்,

“காவைவென் நிடுகத் தூரி கண்மணிக் கறுப்ப னென்னு
மாணையம் பதியான் றொண்டை மண்டல சதகங் கேட்டு
நாவலர் புகழ்ந்து மெச்ச நவநிதி பொழிந்து நன்றூப்
பூவுலகெங்கும்பேற்றப் புகழ்நிலை நிறத்தினானே.” எனவும்,

“ஓர்கறுப்பு யில்லாத தொண்டைவள நன்னாட்டி லுசித
வேளைச், சீர்கறுப்பொன் நில்லாத கத்தூரி மன்னனருள்
சேயைப் பார்மே, லார்கறுப்ப னென்றுசொல்லி யழைத்தா
லு நாமனை யன்பினாலே, பேர்கறுப்ப னிறஞ்சிவப்பன சீர்
த்தியினால் னவனாப்பினெனப் பேசுவோமே.” எனவும்,

“எல்லைப் பனம்மையப்பன நருதிருவேங் கடநாத னெ
ழிற்சீ ராமன், வல்லக்கொண் டையனமாதை வேங்கடே
சுரன்போல வரிசை செய்தே, செல்வத்தம் பியருடனே
கத்தூரி மகன்கறுப்பன நெருவீ திக்கே, பல்லைஞ் தான
சுமந்தா னனாமக்கோ ராயிரம்பொன் பரிசு தானே.”

எனவும் வழங்கும் செய்யுண்முதலியவற்றற்புகழ்ந்து மகி
ழ்ந்திருந்தனர்.

பின்பு, தென்னாட்டையடைந்து, இரகுநாத சேதுபதி
யைக்கண்டு,

“மூவேந் துவுமற்றுச் சங்கமும் போய்ப்பதின் மூன்றொடரு
கோவேந் தருமற்று மற்றொரு வேந்தன் கொடையுமற்றுப்
பாவேந்தர் காற்றி லிவவம்பஞ் சாகப் பறக்கையிலே
தேவேந்தர் தாருவொந் தாய்ப்பாரு நாத செய்குங்கனே.”

படிக்காசுப்புலவர்சரித்திரச்சுருக்கம். ௫

என்னுஞ் செய்யுளைப்பாடி சில பரிசுபெற்று, பல்லக்கு முதலிய விருதுகளுடன் மதுகாயையடைந்தபொழுது, அந்நாட்டையாண்டிருந்த திருமலைநாயகர் இவரது ஆரவாரத்தை நோக்கி கிளிக்கட்டுச்சிறையிலே அடைத்துவைக்க, அத் தருணத்து,

“நாட்டிற் சிறந்த திருமலை யா துங்க நாகரிகா
காட்டில் வனத்திற் திரிந்துழ லாமற் கலைத்தமிழ்தேர்
பாட்டிற் சிறந்த படிக்காசு எனென்னுமொர் பைங்கிளியைக்
கூட்டி லடைத்துவைத் தாயிரா தாவென்று கூப்பிடுதே.”

என்னுஞ் செய்யுளைப்பாடி, அவரை வஜப்படுத்தி, பரிசுபெற்றுத் தங்கியிருந்தனர்.

அதன்பின்பு, காயற்பட்டணத்தை யடைந்து,

“காய்ந்து சிவந்தது சூரிய காந்தி கலவியிலே
தோய்ந்து சிவந்தது மின்னார் நெடுங்கண்க டொல்பநூல்
ஆய்ந்து சிவந்தது பாவாணர் நெஞ்ச மனுதினமும்
ஈந்து சிவந்தது மால்சீதக் காதி யிருகரமே.” எனவும்,

“தேட்டாளன் காயற் றுரைசீதக் காதி சிறந்தவச்சர்
நாட்டான் புகழ்க்கம்ப நாட்டிவைத் தான்புகழ் நாவலரை
ஓட்டாண்டி யாக்கி யவர்கடம் வாயி லொருபிடிமண்
போட்டா னவனு மொளித்தான் சமாதிக் குழிபுஞ் தே.”

எனவும்வழங்குஞ் செய்யுண்முதலியவற்றால், சீதக்காதியை ப்புகழ்ந்து, மிகவுயர்ந்த வைரமோதிரமுதலிய பரிசுபெற்று, திருச்செந்துரையடைந்து, முருகக்கூடவுளைத் தரிசித்து,

சு படிக்காசுப்புலவர்சரித்திரச்சுருக்கம்.

“முற்கரை யப்பறையேறவிட் டாட்கொண் முதல்வ ருள்ளக், கற்கரைக் கும்படி போதித் திடுங்கரு ணைக்கடலைச், சிற்பரைக் குட்டியை யெங்கெங்கும் தித்திக்குஞ் செங் கரும்பின், சர்க்கரைக் கட்டியைக் கண்டேன்செந் தூரொனுந் தானத்திலே.”

என்பதுமுதலிய செய்யுட்களாற்றுதித்து, மற்றுந்தலங்களை வணங்கி, புள்ளிருக்குவேனாயடைந்து, வைத்திசுரரையும், தையல்நாயகியம்மையையும் தரிசித்து, அங்குள்ள அன்பர்கள் வேண்டுகோளின்படி இக்கலம்பகத்தையருளிச் செய்து சந்தியிலுங்கேற்றி வசித்திருந்தனர்.

சின்னூட் சென்றபின் துறவுபூண்டு சிதம்பரத்தையடைந்து, சபாநாயகரையும் சிவகாமியம்மையையும் தரிசித்து,

“பொல்லாத மூர்க்கருக் கெத்தனை தான்புத்தி போதிக்கினும், நல்லார்க்குண் டான குணம்வரு மோநடு ராத்திரியிற், சல்லாப் புடைவை குளிர்நாய்க்கு மோநடுச் சந்தைதனிற், செல்லாப் பணஞ்செல்லு மோதில்லை வாழுஞ் சிதம்பரனே.” எனவும்,

“வேல்கொடுத்தாய்திருச் செந்தூரர்க் கம்மியின் மீது வைக்கக், கால்கொடுத்தாய்நின் மணவாளனுக்குக் கவுணியர்க்குப், பால்கொடுத்தாய்மத வேளுக்கு மூவர் பயப்படச்செங், நோல்கொடுத்தாயன்னை யேயெனக் கேதுங் கொடுத்திலையே.”

எனவும் துதித்து, இத்தலத்திலேயே வசிக்கவேண்டுமென்னும் அவாமேலீட்டினால், ஒரு திருமடம்வகுத்து, அதிலிரு

படிக்காசுப்புலவர்சரித்திரச்சுருக்கம். ௭

ந்துகொண்டு, ஆலயத்தையடைந்து சபாநாயகரைத் தரிசிக்
கும்பொழுது, அக்கடவுள் தினந்தோறும் பஞ்சாஷ்டரப்படி
யில் பொற்காச ஐந்து வைத்தருள்பெற்று, அதுகாரண
மாகப் படிக்காசுப்புலவனொன்றும், படிக்காசுத்தம்பிரானெ
னவும் பெயர்வழங்க, ஸ்வாசாரியராகச் சிலகாலம் நன்மா
ணிக்கர்களுக்கு ஞானோபதேசம்பாவித்து வீற்றிருந்து, சில
தோத்திரப்பிரபந்தங்களையும் அருளிச்செய்து, அக்கடவுளு
டைய திருவடிநீழலையடைந்தனர்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இவ்வாசிரியரியற்றுச் செய்யுட்டிறததைப்பற்றிப் பல
பட்டடைச் சொக்கநாதப்புலவொன்பவர்,

“மட்டாருந் தென்களந்தைப் படிக்காச னுரைத்ததமிழ்
வரைந்த வேட்டைப், பட்டாலே சூழ்ந்தாலு மூவுலகும்
பரிமளிக்கும் பரிந்த வேட்டைத், தொட்டாலுங் கைமமண
க்குஞ் சொன்னாலும் வாய்மணக்குந் துய்ய சேற்றில், மட்
டாலுந் தமிழ்ப்பயிராய் வீணாந்திடுமே பாட்டினது நளிளந்
தானே.”

என்றுபுகழ்ந்திருக்கின்றனர். அன்றியும்,

“வெண்பாவிற் புகழேந்தி பரணிக்கோ செயங்கொண்
டான் விருத்த மென்னு, மொண்பாவி லுயர்கம்பன் கோ
வையுலா வந்தாதிக்கொட்டக் கூத்தன், கண்பாய கலம்பக
த்திற் கிரட்டையர்கள் வசைபாடக் காள மேகம், பண்பாக
ப் பகர்சந்தம் படிக்காச லாதொருவர் பகரொ னுதே.”

௮ படிக்காசுப்புலவர்சரித்திரச்சுருக்கம்.

எனவும் ஓர்செய்யுள் வழங்குவருகின்றது; ஆனால், இந்நூ
லொன்றுதவிர அரிய சந்தப்பாக்களொன்றுங் கிடைக்க
வில்லை; இந்நூலும் பிரதிகிடைப்பதருமையால் கிடைத்த
பிரதிகளைக்கொண்டு மிகமுயன்று பரிசோதித்து அச்சிடப்ப
ட்டது; இதன்றி வேறு ஏதேனும் கிடைக்கப்பெற்றுள்ளவ
ர்கள் தயைசெய்து கீழ்க்கண்ட விலாசப்படி எமக்கனுப்பில்
வந்தனஞ்செய்தேற்று விரைவில் சுத்தபாடமாக வழங்கு
வீப்போம், இங்ஙனம்,

வேளூர்ப்பெருமான் திருவருளை விரும்பிய

பு. வே. சுப்பராயமுதலி.

செம்பரத்ததைச்சாரந்த குறிஞ்சிபாடி தபாலாயீசு
மீனாக்ஷிபேட்டை.

சிவசண்முகன் றுணை.

புள்ளிருக்குவேளூர் க்கலம்பகம்.

காப்பு.

அறுசீர்க்கழிநெடிவடி யாசிரியவிருத்தம்.

நற்பகத்தை யிற்கொடித்தே னண்பகத்தை நிராக்கி
நலங்கொண் மாதர், பொற்பகத்தை நாடவுணன் மார்பகத்
தைப் பிளந்தாவி போக்கி னுனை, வெற்பகத்தை யுடியவர்கள்
விருப்பகத்தைப் புள்ளிருக்கு வேளூர் மேய, கற்பகத்தைக்
கைதொழுது கலம்பகத்தை யிலம்பகமாய்க் கழறி னேனே.

ஒருபோரு மயங்கிசைக்கொச்சகக்கலிப்பா.

சீர்கொண்ட நெடுமாலுந் திசைமுகனு மடிவருடக்
கார்கொண்ட திருமிடற்றுக் கருணையுருக் கொண்டாங்கு
கூடதிசையி லுறையிமய மலைமகடென் நிசைநோக்கக் [ற்
குடதிசையெய்திர்நோக்கிக் குணதிசையிற்கதிரவன்போ
கள்ளிருக்கு மலர்ச்சோலைக் களிவண்டியூா முசைமுரலும்
ள்ளிருக்கு வேளூரிற் பூங்கோயி மமர்ந்தனையே.

இது ஆறடித்தரவு.

சம்பாதி யருச்சிப்பத் தம்பிசடா யுவும்பரவச்
செம்பாதி யவள்வணங்கத் திருப்பாத மளித்தனையே.

நிருபத்தங்க னளகேச னேரியர்கோன் சோனாட்டில்
வருபதங்கள் குகன்செவ்வாய் மாபதங்கன றனைப்போல
விருபதங்கன் டருச்சிப்ப வென்பதங்க முருக்கினையே.

இருங்குமுலும் வீணையும்போ விசைமுரல்வண் டறை
யொலியா, வொருங்குமுலும் பெருங்கணையைந் துடையோ
னை வென்மடர்த்தங், கருங்குமுலும் பசந்தோடுங் கனதள
முன் சமந்துகிறு, மருங்குமுலும் |தையலுமை மையலுமை
வருத்தியதே.

இழமுன் றம் ஈரடியமுவுடியுநாலடியுமாய்வந்ததாழிசை.

குழையணி குழையினை குனிசிலை சிலையினை
யுழையமு வுழையினை யுடையத னுடையினை.
பலிவிர விரவினை பணியணி பணியினை
யுலகுரு வருவினை யொருவிடை விடையினை.
சரணுறு சரணினை தலைமலை தலையினை
யருளளி யளியினை யகலெரி யகலினை.
ஒருவினை யொருவினை யுளமறை மறையினை
புரமம ரமரினை புராதவிர் புராயினை.

இவைநான்கும் ஈரடியுராகம்.

வீசலை முழக்கமுமம் விழாவும் பூசையுங்
கோசலை மகன்புரி கோயில் கொண்டனை.
சிரம்வெகுண் டறத்தவத் திமை தீர்ந்திடப்
பிரமகுண் டத்தினீற் பெரிது வாங்கினை.

இவைபிரண்டும் நாற்கீரடி யம்போதரங்கம்.

கண்டல்வீ முயன்சிரங் கரத்தி லேந்தினை.

கொண்டன்மே னியன்விழி காவிற் கொண்டனை.

சந்திர கலையினைத் தலையிற் றுங்கினை.

கந்திரு வரையிரு காதிற் சேர்த்தனை. |

இவைநான்கும் நாற்சீரோரடி யம்போதரங்கம்.

கடகரி யுரிவை யுரித்தனை, கதழ்திரி புரமு மெரித்தனை. !

விடமுமிழ் கரிய மிடற்றினை, விறன்மத னெரிய வுடற்றினை.

இவைநான்கும் முச்சீரோரடி யம்போதரங்கம்.

மலைவ னோத்தனை, யமர்வி னோத்தனை.

மறைது தித்தனை, முறைவி தித்தனை.

யலர்மு டித்தனை, சபைந டித்தனை.

யரவ சைத்தனை, யறமி சைத்தனை.

இவையெட்டும் திருச்சீரோரடி யம்போதரங்கம்.

எனவாங்கு, இது தனிச்சொல்.

கள்ளூர் கழனிப் புள்ளூ ரடைந்துந்

தென்புலத் தமர்ந்த நன்புன லாடியு

மாவண வீதி மூவலம் வந்துந்

தள்ளையை யறுமுகப் பிள்ளையை வணங்கியும்

விண்மருந் துதிக்கு மண்மருந் தருந்தியுங்

குருவடி வாயநின் றிருவடி யடைந்தே

றையினை யிதுவுமோர் பேயென விகழாது

சிறப்புறத் தமிழேன் பிறப்பறுத் தருளா

யாரா வமுதே யடியர்தந்

தீரா வல்வினை தீர்த்தவெம் பரனே.

இது பத்தடி நேரிசையாசிரியச் சரித்தகம்.

(க)

ச புள்ளிருக்குவேணர்க்கலம்பகம்.

நேரிசைவென்பா.

பரமானந் தத்தம் பரஞ்சுடரென் றேத்தப்
பிரமானந் தத்தினிலை பெற்றார்—வருமானைக்
கந்தனையும் பெற்றார் கருதியபுள் ளார்வணங்கி
வந்தனையும் பெற்றார் மகிழ்ந்து. (2)

கட்டளைக்கலித்துறை.

மகமத் தனையும் புரிவித் தவனையும் வாழ்வித்தகோன்
சுகமத் தனையு மனையுமில் லானென்று சாற்றுமைந்து
முகமத் தனையும் புள்ளூரை யுந்தொழு முத்தர்கண்டர்
சுகமத் தனையும் பெற்றவாழ்ந் திருந்து சுகிப்பவரே. (3)

ஆறுசீர்க்கழிநெடி. லடி யாகிரியவிருத்தம்.

சுகத்திலே யிருந்துவளர் பிரமபதம் விண்டுபதஞ் சுவர்
க்க மெல்லா, மிகத்திலே யின்பமல்லா ளத்தனையு முத்தி
யென வெண்ண வேண்டா, செகத்திலே புகழ்படைத்த வெ
னூர ரிருபாதஞ் சேவித் தோர்கண், முகத்திலே விழித்தா
லும் போ துமையா வவர்சீவன் முத்தர் தாமே. (4)

மேற்படி வேறு.

தாது வண்டறை பூது கொன்றையர் தாம மர்ந்தபுள்ளூர்
நாதர் தொண்டாதம் வீட நிந்தொரு நாள ருந்தினர்தா
மோத நஞ்சொடு வேட னுண்டதொ ருனு முண்டனர்மா
மாதர் தங்கிய மாவ னந்தனின் மாவி ருந்தினரே. (5)

மேற்படி வேறு.

மாவிருக்குந் தலத்திரண்டு மருந்திருக்கு மவரிடத்தில்
வைத்திய நாதர், சேவிருக்குங் கொடியுடையார் சென்றிரு

புள்ளிருக்குவேனூர்க்கலம்பகம். ௫

க்குந் தேடரியார் செவியின் மூவர், பாலிருக்கு மவர்சடை
மேற் பாம்பிருக்கு மால்பணியும் பாதத் தேகட், பூவிருக்கு
மடையாளம் புள்ளிருக்கு வேனூரெம் புனித னூர்க்கே. (௬)

கேசவனு நான்முகனு மறுமுகனுங் கிம்புருடர் கெரு
டர் விண்ணோர், வாசவனுநீள்விசும்பு வழிக்கொள்ளிற் புள்
னூரை வலமாய் வான்புண், னேசவன மயில்யானை முதலா
ன வாகனங்க ணீத்தெம் பாவ, நாசவனங் | சொன்றைவன
மென்றிழிந்து பார்மீது நடப்பர் தாமே. (௭)

நடப்பர்சிலர் வேனூரர் சந்நிதிக்கே சேர்வர்கிலர் நண்
ணி ரீட்டிக், கிடப்பர்சிலர் நல்வரங்கள் கேட்பர்சிலர் கேட்
டவரங் கிட்டி யவ்வூர், கடப்பர்சிலர் தலமகிமை கற்பர்சி
லர் நிற்பர்சிலர் கண்டு சேவித், திடப்பயணத் தினைப்பர்சிலர்
கண்டுசில ரதிரயப்பட்ட டிருப்பர் தாமே. (௮)

கட்டளைக்கலித்துறை.

தாதுண்டு வண்டறை வேனூ ரானுண்டு தையலென்னு
மாதுண்டு கொண்ட மருந்துண் டிதைப்பற்ற மாநிலத்தி
லேதுண் டினக்கு மடநெஞ்ச மேயிசை கேட்கவிரு
ளாதுண்டு கூப்பக் காமுண்டு நோக்கவுங் கண்களுண்டே. (9)

அறுசீர்க்கழிநெடிடடி யாகிரியவிருத்தம்.

கண்ணுண்டு வானவர்க்கோர் மதியுண்டு கதியடையக்
கருத்து முண்டு, தண்ணுண்டு வலைதெறித்தான் முத்திராத்
தீர்த்தமுண்டு தைய லென்னும், பெண்ணுண்டு நல்லமுத்துப்
பிள்ளையுண்டு வினைதீர்த்த பெருமான் பக்கல், மண்ணுண்டு
பிறப்பறக்க மாட்டாமன் மருந்துண்டு மயங்கு வாரே. (10)

நேரிசைவென்பா.

மயங்காது வேனூரா மாலைதந்தா லுள்ளந்
 தியங்காது சிந்தைநோய் தீரு—முயங்காது
 மையலாங் கண்டீர வத்தையினி வெல்லலா
 முய்யலாங் கண்ட ருயிர்.

(கக)

இரங்கல், தாழிசை.

உய்யலாகு மெனநினைந்து ~~வென்பு~~^{வீரன்} புள் ளிருக்குவே
 னூரைநாடி யும்மைநாடி யுற்றுவந்த பேர்களைக்
 கையினு ளைழக்கின்முன்பு கண்டபேர்க ளென்சொலார்
 காமனைக் கடிந்த^{||}பர்கள் காமனோ யுழப்பரோ
 மையனோய் தனக்குரீர் மருந்தறிந்த தில்லையோ
 வந்தவந்த பேர்களுக்கு மண்மருந் தளிக்கிறீர்
 தையலம்மை காணினென்ன சண்டைவந்து விளை யுமோ
 |சடையினுன் மருட்டுகின்ற சலுகையென்ன சலுகையே.(.)

புயவகுப்பு.

கையினுக்குநே ராம்வரிச்சிலை யாயொரு
 கனகக் கிரியைக் குனித்தெதிர்த்தன
 கல்லிழைத்தபூ னூர்மணிப்பணி யாகிய
 கனபொற் பணியைப் பெறச்சுகமந்தன
 கையகாக்கொல்கூர் வாய்மழுப்படை யோடொரு
 கழுமுட் படையைச் செலுத்துகின்றன
 கைவசப்படா தான்மகத்திடை மேவிய
 கதிர்பற் சிதறத் தகர்த்தறைந்தன.

(கஉவ)

ஐயமிட்டசோ நேயிரப்பவ ராய்நக

ரகரத் தெருவிற் பலிக்குழன்றன
வல்லுற்றவா னூர்பயப்படும் வேளையி
லருள்வைத் தபயத் தினிற் புரந்தன
வைவருக்குளோர் கோவடித்திட வேபொரு
தவனெய்த் திடமற் பிடித்துடன நன
வல்லையொத்தகூர் வாராக்களை நேயிகொ
டறம்விட் டவனைக் கழுத்தரிந்தன.

(க௨௭)

தையலுக்குமா லாய்வளைக்கையி னுலவ

டமுவத் தமுவத் தவக்குழைந்தன
சைவருக்குமே லாயுதித்திடு மூவர்க
டலைமைத் தயிழைத் தரித்திருந்தன
சையமுற்றபால் போல்வெருத்திட வேநல
தவளப் பொடியைக் குழைத்தணிந்தன
தள்ளிலத்திபோ லேவிழப்பிர மாவொரு
தலையைத் திருகிப் பறித்தெறிந்தன.

(க௨௮)

பொய்யுரைத்தலா லேயகற்றிய கேதகை

பொருமப் பொருமத் தவிர்த்தொழிந்தன
புல்லெருக்குவேர் கூவிளத்தொடு தாதகி
புணையப் புணையப் பொறுத்தமர்ந்தன
புள்ளிபட்டகூர் வாளெயிற்றொடு தாவிய
புலியைக் கரியைப் புடைத்துவன்றன
புள்ளிருக்குவே னூர்வயித்திய நாயகர்
புளகக் களபத் திருப்புயங்களே.

(க௨௯)

அ

புள்ளிருக்குவேனூர்க்கலம்பகம்.

கட்டளைக்கவித்துறை.

புயலார் வரையொன் றிருசுடர் தீயிற் பொருந்துகண்முன்
றயலார் துதிக்கு மறைநான் கெழுத்தஞ் சறுமுகன்சே [ன்
யியலா ரெழுசர மெண்டோள் வடிவங்க ளென்பதொன்பா
செயலா ஸழித்தனர் வேனூர் வீரன சிரங்கன்பத்தே. (கச)

சம்பிரதம். பதினான்குசீர்க்கழிநெடிலாகிரியவிருத்தம்.

பத்தா யிரங்கோடி யண்டபகி ரண்டங்கள் பண்ணுவன்
கண்ணென்போற், பாரினை யளப்பன்வட மேருவுங் கடுகெ
ளப் படிறுபொய்க் ஞாவு செய்வ, னித்தா ரணிக்குளக் கடு
குமலை யாக்குடுவ னீரவினைப் பக லாக்குவ, னித்தனைபு நம்
முடைய சீடனுடை வித்தையிவை யிந்திரசா லங்க ளல்ல,
முத்தான பிள்ளையுந் தேவியுந் தானுமாய் மூவர்க்கும் வர
மருளியே, முப்பத்து முக்கோடி தேவருந் தெண்டனிடு மூர்
த்திபுள் ளிருக்கு வேனூர், சித்தாமிர் தக்குளத் தீர்த்தநீ ரா
டினூர் திவலைக டெறித்த வுடனே, தீராத நோயையும்
போகாத பேயையுந் தேடிப் பிடிப் பிப்பனே. (கரு)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாகிரியவிருத்தம்.

பிடிநடை மலர்முகள் புவிமுகள் புடையது பெரியது க
ரியதுநீ, ளடிமுடி யுடையது நிசிர ரொடுமிடி யனையது
மனையதுநீள், கடியுடையிதழியர் கதழெரி யனையவர் கழு
மல முடையவர்கூர், வடிவுடை மழுவினர் மருவுபுள் னுறை
பதி மதியினர் மழவிடையே. (கசு)

மேற்படி வேறு.

விடவிப்பே தைமைதவிர்த்தே விணீரீர்த்தா ரடைந்த
வர்க்குழீ விதனந் தீரத், தடவிப்பே ரருள்புரியுந் தம்பிரான்
வேளுரைச் சார்ந்தோர்க் கெல்லா, மடவிப்பே யெனச்சமு
லு மாசைப்பேய் சந்நிதிக்கே யாடு கின்ற, புடவிப்பேய் தொ
டர்ந் துவரும் பிறவிப்பே யத்தனையும் போக்க லாமே. (கௌ)

இரங்கல். பதினமூச்சீர்க்கழிநெடிவிலிருத்தம்.

போரார் மழவிடை யுகைப்பவர் வாழ்வுறு சோனா டுடைய
வர் புடைத்திட வேவளர் பூனார் கனதன கிரித்தைய லானா
மை யொருபாகர், வேரார் சதூர்மறை துதித்திட வேவளர்
நீள்தா விரிவட ககாத்திசை மேவிய டேனா ருடையவர் வ
யித்திய நாயகர் வகாபோல்வீ, ராரா மயலிது பொறுக்கறி
யேனொரு பேய்போ லறிவினை மயக்குகை யோவினி யாரா
கிலுமொரு மருத்துவ ராலிது தணியாதோ, நீரா கிலுமிதை
நிறுத்திடு வீரெனி னொரு கிலுமினி விலைப்படு வேனமிக நீள்
சா தனமுறி யெழுத்திடு வேனினி மடவீரே. (கௌ)

வஞ்சிவிருத்தம்.

மடவர நிருமகண் மாலோடே
புடவிமின் வழிபடு போதாலே
விடமிட றுடையவர் வேளுரே
யடல்விடை யுடையவ ரானுரே.

(கக)

அறுசீர்க்கழிநெடிஸடியாகிரியவிருத்தம்.

ஆருண்டா ரெனினுமவ ரண்டராய்ப் பிறப்பேழு மக
ற்றா நின்றார், காருண்ட திருமேனிக் கண்ணாரர் கண்ணாரக்

க0 புள்ளிருக்குவேளுர்க்கலம்பகம்.

கண்டி லாரோ, பாருண்ட மண்ணையெல்லா மேனுண்டார்
வேளுரெம் பரமீகுண்டத், தோருண்டை மண்ணையுண்டா
லையிரண்டு பிறப்புமவர்க் கொழிக்க லாமே. (உ0)

ஆவணத்தார் சூடிவரு காவணத்தா ரேறியவா வணத்
தார் செஞ்சொற், பாவணத்தார் மறையோது நாவணத்தார்
மேகடையம் பணத்தா ராழி, மாவணத்தார் மழவிடையார்
தீவணத்தா ரிதழியந்தார் மணத்தார் நாஜி, கோவணத்தா
ரினிதூறையும் பூவணத்தார் வேளுரெண் குணத்தார் தா
மே. (உக)

பிசுடியார்.

தாண்டிச்செஷ் மதர்விழியும் வெண்ணீறுங் கஞ்சுளீட்டிந்
தனமுங் கண்டார், பூண்டிச்சி யாதவரு மிச்சிக்குந் தகை
ச்சியார் புளகக் கொங்கைத், தோண்டிச்சி யார்வேளுர்ப்
பிச்சியா ரெனவந்து தோன்று மிந்த, வாண்டிச்சி யாரழ
கைக் காண்டிச்சி யாதவரா ரவர்நச் சாரே. (உஉ)

கழிக்கரைப்புலம்பல். கட்டளைக்கலிப்பா.

சால மேவுங் கருங்கடற் சங்கமே

சபையெ லாமென் விரகப்ர சங்கமே

மாலு லாவும் கழிக்கரைக் கம்புளே

மதன னேவும் விழிக்கரைக் கம்புளே

கோல மேவுங் கரும்பனை யன்றிலே

கொடுமை செய்தன டாயெனை யன்றிலே

வால முண்டவர் வேளுரி லன்னமே

யருந்தி லேன்றவ ராரமு தன்னமே. (உ௩)

கார்காலம். எண்சீர்க்கழிநெடிஸாகிரியவிருத்தம்.

மேகமெனும் பசுநிரைகள் கடனீர் மாந்தி வெற்பேறி
மேய்ந்திடையன் விடுகாற்றுக, மாகமெனும் பெருவெளிக்
கே பரந்து சென்று மழையெனும்பால் பொழிந்துயிரை வ
ளர்க்குங் காலம், போகமெனும் பசுலைமழை பொழியுங் கா
லம் புள்ளிருக்கு வேனூர் புணராக் காலங், காகமிடம் வ
ளர்ந்தகுயில் கூவுங் காலங் கான்மோதுங் கார்காலங் கா
லந் தானே. (உச)

கிள்ளை விடுதூது. கட்டளைக்கலத்துறை.

காலையு மாலையுங் கைகூப்பு வேனூன்னுங் காமனெய்
யும், வேலையு மாலையும் வேனூரர்க் கேசாஸல்லு மென்கிள்
கைகள், சோலையு மாலையுந் சூழ்பொன்னி நாடர்த் தொழு
தெனக்கோ, ரோலையு மாலையுந் தாருமென் றோடி யுரை
செய்யுமே. (உஊ)

அறுசீர்க்கழிநெடிஸடி யாகிரியவிருத்தம்.

ஒடெடுத்தா ரொருகாது தோடெடுத்தார் வேனூர ரு
டுத்தார் தோலு, மாடெடுத்தா ரோரிசண்டு மாடெடுத்தா
ரவருருக் கடுத்தார் மேல்பால், கீடெடுத்தா ரண்டையிலே
காடெடுத்தார் கிலாலம் விட்டி ராத, வேடெடுத்தா ரொரு
கையிலே கோடெடுத்தார் யாவருக்கு யிறைவர் தாமே. ()

இரங்கல். வெளிவிருத்தம்.

இறையவர்க்கு மெண்ணரிய விறையவர்க்கு யிறையவ
னம் வேனூர்முன்னே, னிறையனைக்கை யிவள்புலம்ப வி

கஉ புள்ளி ருக்குவேளூர்க்கலம்பகம்.

றைகயற்கண் ணீர்தணியான் வேளூர்முன்னே, னிறைபொ
றுத்தலரி துகலை யிறையிறுத்த றனைநினையான் வேளூர்முன
னே, னிறைதொடுக்க வரி துநிறை யிறைவெறுத்த தெனவ
ணையான் வேளூர்முன்னேன். (உஎ)

அறுசீர்க்கழிநெடிவடி யாசிரியவிருத்தம்.

முன்னுடைய திருக்குளமு மூர்த்திகளூர் தொழும்வே
ளூர் முருகிபாலன், மன்னுடைய திருக்குளமு மதியாக வே
படைத்த தைய லென்னு, மின்னுடைய திருக்குளமு மிடமா
க வேயருந்தார் வியன்வே ளூர், ரென்னுடைய திருக்குள
மு மிடமாக வேயிழந்தா லென்ன தானே. (உஅ)

நேரிசை வெண்பா.

என்னுடைய பங்குக் கிடஞ்சிறிது மில்லைகொலர்
மின்னுடையுஞ் செஞ்சடையார் வேளூரா—வுன்னுடைய
வாகநகக் கிள்ளை யறிந்தேன்கா ணெங்கையந்தக்
கோகநகக் கிள்ளை குறி. (உக)

கலித்துறை.

குறைமதி யிணைவர்புள் ளுறைபதி யினின்மலர் கொய்
வேனே, யுறைமதி துதவிவள் குழல்செரு கிடினமன முய்
வேனே, மறைமயில் சதுமுகன் மதியில னெனமிக வைவே
னே, நறைமலர் புனையினு மிடையொடி படுமென ரைவே
னே. (கஉ)

தரவு கொச்சகக்கலிப்பா.

நையலுக்குத் தம்பமென நம்பலுக்குத் தம்மடியா
 ருய்பலுக்குக் குண்டமெடுத்திடைமருந் தையளிப்பார்
 தையலுக்குச் சடாயுபுரிச் சங்கரிக்குத் தான்கொண்ட
 மையலுக்கு வேனூர் மருந்தறிய மாட்டாரே. (௩௧)

ஈற்றடிமிக்குவந்த நான்கடிக்கலித்தாழிசை.

மாடுதிகழ் கலைக்கோட்டு மதிதவழ்செஞ் சடைமௌலி
 யீடுதிகழ் மணிமன்றிற் பெரும்பற்றப் புலியூரி
 லாடுமலர்க் கழலுடையா னம்மான்றென் பெருவேனூர்
 பாடுதமஞ் செழுத்தோதிப் பரவுதுசின்சீரே
 பாண்டரங்க னெனத்தினமும் பகருதுசின் சீரே. (௩௨)

கலித்துறை.

சீரார் பேரா ரோர் தேரார் வேனூரா
 ராரார் சூரார் நாரா ரோரா ராராரே
 சேரார் பாரார் நேரார் சாரார் திரார்தார்
 தாரார் தாரார் வாரார் ரீரார் தாராவே. (௩௩)

மறம். அறுசீர்க்கழிநெடிடை யாசிரியவிருத்தம்.

வேல்போலுங் கண்ணிபங்கர் வேனூரின் மறவர்பெண்
 ணை வேட்க வேந்தன், கோல்போல வனூந்தொன்று கொ
 ண்டுவந்த தூதனைநாங் கோற லாமோ, கால்போல விரல
 மைத்துக் கவிபோல பொருகோலங் காட்டிப் பின்பே, வா
 ல்போல நாலைட்டுத் திரிகொளுவி யிவ்வூரை வலங்கொள்
 வேமே. (௩௪)

இதுவுமது.

வேலைகொண்ட விடமுண்டார் வேளுரின் மறவர்பெண்ணை வேட்கச் சந்த, மாலைகொண்டு சேலைகொண்டு வந்திடுதூ தாமுன்னாள் வந்த மன்னர், காலிகொண்ட கூர்வாளால் வெட்டிடுவேம் வெட்டிலிழை கட்ட வேண்டி, யோலைகொண்டு வந்தீ யூசிகொண்டு வந்தனையோ வுரைசெய்வாயே. (௩௫)

வார்த்தைவே நின்றிவினை தீர்த்ததே வெணும்பேரே மநந்ர மாகப், பார்த்தபேர் மகிழ்திருச்சார் னுண்டைமருந்தாய்ம்ருந்துப் பையுந் தாங்கிக், கூர்த்தவேற் குகன்றூதை வைத்தியநா யகர் துமது குளத்தி லுள்ள, தீர்த்தமே மருந்தாகத் தீராத நோய்களெல்லார் தீர்க்கின் றாரே. (௩௬)

இரங்கல். கட்டளைக்கலித்துறை.

தீரத் தரைக்கடல் பொங்கார வாரந் திகழும்நதி
நேரத் தரைக்கட லானது மேகலை நீலவிழித்
தாரத் தரைக்கட கப்பாணி யாளர் தமிழ்பயில்வே
ளுரத் தரைக்கட னன்றினி நோவதென் னூழ்வினையே. (1)

தாழிசை.

ஊளையாடு பேயொடாடும் வள்ளல்புள் ளிருக்குவே
ளுரர்வீதி பவனிவந் துலாவுநா டொடங்கியே
நாளுநானு முடல்வெதும்பி யூணுறக்க மின்றியே
நஞ்சுதின்ற பேர்கள்போல நாவரண்டு சோர்வளால்
வேள்விகார மோவலாது மருள்பிடித்த தன்மையோ
மிஞ்சுமஞ்ச னந்தெளித்து வெள்ளைநீறு பூசியே

புள்ளிருக்குவேளூர்க்கலம்பகம். கரு

கேள்வியாக வேணுமையர் சந்நிதிக்கு முனவரங்
கிடந்தபேரொ டிவளைபுங் கிடத்திவைத்து வாருமே. (௩௮)

கைக்கிளை, மருட்பா.

வாரணங்கண் மீதெழுதி வாள்விழிகள் வந்திமைப்பத்
தார்வணங்கி வேர்வரும்புந் தன்மையாற்—பாரணங்காப்
வேளூர் விமலர்வெற் பணங்கின்

ரேளூர் கலன்களுந் தொழில்புனைந் தனவே. (௩௯)

வலைச்சியார். அறுசீர்க்கழிநெடிடையாசிரியவிருத்தம்.

புலைச்சியார் வளங்கொழிக்கும் புள்ளிருக்கு வேளூரர்
பெருன்னி நாட்டில், வலைச்சியா ராகவந்து விழிக்கயலுங்
காட்டிவரை விலையாக் கொள்வார், கலைச்சியார் கோகனக
க் கைச்சியார் பிச்சியார் கருமென் கூந்தல், வலைச்சியா ரிரு
புருவச் சிலைச்சியார் கொங்கையெனு மலைச்சியாரே. (௪௦)

~~புள்ளிருக்கழிநெடிடையாசிரியவிருத்தம்.~~

ஆசா ரமுநலை லொழுக்கமு ஞானமு மேலாள் முனி
ரர் வழுத்திட வேறல வாசா ரியர்தம திலக்கண மாயொரு
குருவானோர், வீரா மறலியை யுதைத்திடு தாளினர் நீடா
ருகவன மழித்தவர் காணவர் வேளூர் மருவிய வயித்திய
நாயகர் மயராநோ, மாசா கியமருள் பிடித்தவர் போலெதிர்
பூசா ரிகள்கடு புகைக்கிற தேனவர் வாழ்கோ யிலினெதிர்
கிடத்திவை யீர்பிள்ளை வெளியாமே, பேசாள் வளீவினி லிரு
க்கையி லேயிவ ளேதோ வெருளவும் விழிப்பனை யாவொரு
பேயோ விசுவமொர் யுயித்திய மோவென வறியோமே. ()

குறம். எண்சீர்க்கழிநெடிடையாசிரியவிருத்தம்.

அறப்பள்ளி நாதர்கொல்லி மலையுங் கண்டே எனகத்தி யமா முனிபொதிய வெற்புங் கண்டேன், கிறப்புள்ள வள் ளிதனைக் கொடுத்த நாளிற் சீதனமுங் கொடுத்தகுறச் சிறு மி யம்மே, யிறப்பில்லா நம்பெருமான் வேனூர் மேய வெ ம்பெருமான் முத்தையன்பே ரிட்ட மைக்குங், குறப்பிள் ளா யென்னுடைய குஞ்சே யுன்றன் குஞ்சிதனக் கெண்ணெ ய்கேள் கூறை கேளே. (சஉ)

வேற்றொலிவெண்டுறை.

கேதகையிற் சூடியிருந்த பணியும் பூனூர் கிளுவையும் பையறுகினொடு கீழமை பூண்பார், பேதையரா கிலும்ன்பர் தம்மை யெண்ணிப் பிரமணையு மெண்ணாத பெரியர் மூதா, ரோதரிய சிறுவேனூ ரோங்குபெரு வேனூர், பூதலமேற் கீழ்வேனூர் புள்ளிருக்கு வேனூர். (சஉ)

நேரிசைவெண்பா.

ஊரும் புழுவினுக்கு மும்பருக்கு மோரன்பே கூரும் பெருமானே கொங்கையின்மே—லார வடங்கொடாத் தையன் மணாளாநின் பா^{யு}த^{கீ}த் திடங்கொடா யைய வெனக்கு. (சச)

ஈற்றடியிக்குவந்தநான் கடிக்கலித்தாழிசை.

என்னுடை நாயக மென்னுடை மாதவ மென்னுடை யாருயிரென், றுன்னுடை யானை மறந்து கழங்குட னூசலு மாடுவதே, மின்னிடையானுமை னுதயல் பராபரை யம்பி

புள்ளிருக்குவேனூர்க்கலம்பகம். கள

கை வேனூர்வா, முன்னைய ரீபுமொ ரையனும் வாழ்க்கை
 வாடுக வம்மனையே, யாரமு தேயெனை யாள்பவ னேயென
 வாடுக வம்மனையே. (சரு)

வஞ்சித்துறை.

மனைதீர்த்து நாயேன், சீனைதீர்த்த லானே
 ன்னைதீர்த்த மாடே வினைதீர்த்த தேவே. (சசு)

நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா.

வேற்பதி தடக்கை வேள்பூ சனையும்—பார்க்கதி பூ
 சையும் பரிந்தருள் புரிந்தனை—நாரணன் பூசையு நான்முக
 னுடைத்த—வாரணன் பூசையு மன்புற மகிழ்ந்தனை—திரு
 மகள் பூசையுந் திருமகடனக்கு—மருமகள் பூசையு மகிழ்ந்
 துவீந் நிருந்தனை—பரிதியங் கடவுளும் பழமறை யாகிய—
 சுருதியுந் தடமலர் சொரிந்திட மகிழ்ந்தனை—கொங்கார் கரு
 ங்குழந் குவலய மடந்தையோ—டங்கா ரகன்செயு மருச்ச
 னைக் குவந்தனை—தக்கசம் பாதி சடாயுவர்ச் சனையும்—சுர்
 க்கைபூ சனையும் துகளற மகிழ்ந்தனை—யிந்திரன் வருண னிய
 ம்னிருதி—சந்திரன் பூசனை மந்திர முவந்தனை—யனைத்தூள
 முனிவ ரருச்சனை நேமி—வனத்தூள முனிவழி பாடு மகிழ்ந்
 தனை—மடப்பொதி சேலை மருதா ருடையான்—நிருப்பணி
 மகிழ்ந்து தெரிவையை மகிழ்ந்தனை—சாத்தனூரு சண்டியு
 மெத்த மகிழ்ந்தனை—குணங்கெழு பதினெண் குணங்கள்பூ
 சனையும்—வணங்குமா னுடவர் வரிசையு மகிழ்ந்தனை—பள
 னிரு பெயரும் படைத்திடு பழம்பதித்—தென்னிரு தியின்பா
 ற் நிரசையமர்ந் தருளினை—யங்கா ரகபுர மம்பிகா நகரம்—
 2 மகாமகோபாத்தியாய

டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையர்
 ரால் நிகையம்.

கடி புள்ளி ருக்குவேனூர்க்கலம்பகம்.

பொங்கிய பாறு புரயீ தெனவுங்—காவிரி வடபாற் கழம
 றை குகன்பேர்—மேவுபுள் ளிருக்கு வேளு ரெனவு—மறு
 வகை நாமமு மெழுவகைத் தீர்த்தமுஞ்—சரம்வெகுண் டெ
 னவெழு சடாயு குண்டமும்—பிரமகுண் டமுமுள பெரும்ப
 தி யமர்ந்தனை—தீரா வல்வினை தீர்த்த தேசிக—தாரார் கரு
 ங்குழற் றையன் மனை—மண்மருந் துதவும் வைத்திய நா
 யக—பெண்மருந் திவனாயிர் பெறமருந் தருளே. (சஎ)

வயம்மு ளாத்தி!
 இரங்கல், மடக்கு, தாழிசை.

அருவித் திரளே கொழும்பினையே யகனறே னுசைக்
 கொழும்பினையே, பந்தோ வாரத் தழையீரே யவனா யித
 ணத் தழையீரே, யிருவிப் புனமே குஞ்சரமே யெய்வார்
 சொலிறைக் குஞ்சரமே, யேனல் கரக்கு மஞ்சகமே யென
 க்கோ பொருநா ளஞ்சகமே, பொருவிற் காம னம்புறவே
 புனத்திற் காணே னம்புறவே, பூவார் காவில் வருந்தேனே
 * போனார் மீளில் வருந்தேனே, வெருவித் திரிமான் பிணையி
 னமே வேங்கை யெனக்கோர் பிணையினமே, வேளு ரிறை
 வர் கேள்வரையே விலக்கா நிரதி கேள்வரையே. (சஅ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

வரைச்சிலையேதொட்ட வேளுரர் வெற்பர்நல் வாய்
 மொழிக, னுரைச்சிலையேநினைந் தாரிலையேயுற்ற வேருட
 னஞ், சரைச்சிலையேதின் றும் போகா திருந்ததென் னுவியி
 ன்னங், கரைச்சிலையேயன்ன மேயின்ன மேயன்பர் கள்
 னெஞ்சையே. (சக)

* புனலாரமுதமருந்தேனே என்பது உம்பாடம்.

புள்ளிருக்குவேனூர்க்கலமபகம. கக

அறுசீர்க்கழிநெடிஸடி யாகிரியவிருத்தம்.

கன்னன்மொழிப் பேதையொடும் பிள்ளையொடுந் தமிழியயேன் கண்டு போற்ற, வின்னமொரு பிறப்பெனக்கு வேண்டுமெனில் வரமிதனை யீய மாட்டார், தன்னமறத் தவம்புரிந் தும் வேனூரில் வினைதீர்த்த தம்பிரானார், கின்னமறக் கேட்டவரந் தருவரெனும் கீர்த்தியென்ன கீர்த்தி தானே. ()

கீரனெடும் பொருதவர்தென் வேனூர்வாழ் பஞ்சவனக் கிள்ளை யன்னார், மாரனெடும் பொருதவிழி மையனங்கா கமத்திலிடு மையே போலு, மோரநெடு விழியினையீ னுறையோ லு முவையென்னுட் டினீளத்தாடாடல், சூரனெடும் னொரு * மகன்றிற் குன்றினெடும் பொருதுகந்த சுடர்வேல் போலும். (ருக)

சூரப்பவருந் தீப்பினியைத் தொலைப்பவரென் நெடுத் தவரைத் துதிக்க வேண்டா, வுரப்பவரும் பசிப்பினியைத் தவிர்ப்பவரு மவரல்லா லொருவ ருண்டோ, புரப்பவரு மல்லாமற் பொக்கணமுங் கையுமாய்ப் புருந்து பிச்சை, யிப்பவரும் வினைதீர்த்தார் திருவுளமுண் டாகவென விருப்பர் தாமே. (ருஉ)

புள்ளொடுபுலம் கலித்துறை.

இரவலர் மனமிடி களைபவ ரெளிலெனை யெள்ளீரே புரவல ரினிதுறை புள்ளார் மருவிய புள்ளீரே சூரைகட லொலியென முறையிடு மெனதுரை கொள்ளீரே நரைவிடை யுடையவ ரிரவிடை வரவெனை நள்ளீரே. (ருக)

* அகன்றில் - கிரவுஞ்சம்.

20 புள்ளிருக்குவேளுர்க்கலம்பகம்.

வஞ்சிவிருத்தம்.

நள்ளிருக்கும் வேளுர் நமையானூர்
முள்ளிருக்கும் வேளுர் முகிலானூர்
கள்ளிருக்கும் வேளுர் கழிசூழும்
புள்ளிருக்கும் வேளுர் புகழ்வினோ. (109)

அம்மானை. மடக்கு. கலித்தாழிசை.

புள்ளிருக்கு வேளுர்ப் புனிதனார் தந்தமுத்துப்
பிள்ளை தனக் கிந்திரனார் பெண்கொடுத்தா ரம்மானை
பிள்ளை தனக் கிந்திரனார் பெண்கொடுத்தா ராமாகில்
வள்ளிதனைக் கொள்ள வழக்குண்டோ வம்மானை
வள்ளியம்மை யம்மான் மகளல்லோ வம்மானை. (110)

நெரிசைவெண்பா.

அப்பிறப்பும் வேளுரர்க் காளானோ மில்லையே
பெப்பிறப்பும் யானில்லா தில்லையே—யிப்பிறப்புஞ்
சோகாடுஞ் செந்தீச் சடுகாடுஞ் சாக்காடுஞ்
சாகாடு மோலவருஞ்சுடந்தூட்டி. (111)

எண்கீர்க்கழிநெடிசை யாசிரியவிருத்தம்.

வருண முடையார் தவள விடையார் மதனை முனிவா
ரிதழி புனைவார், கருணை வடிவா ரருண கிரியார் கவுரி நகர்
சூழ் மறுகு தனிலே, திரண மறவே யலகு மிடுவார் திவலை
விடுவார் தெரிசல் புனைவார், சரண மடைவார் மரண மடை
டையார் தமரு மடையார் தரும புரமே. (112)

புள்ளிருக்குவேளுர்க்கலம்பகம். 2௧

வண் டி விடுகா ௧1.

அறசீர்க்கழிகெடி. லடி யாசிரியவிருத்தம்.

தருந்தேனே யணையமொழித் தையல்பங்கர் வேளுரர்
தண்டார் வேட்டுக், கருந்தேனே தினமுனக்குச் செந்தேனே
தந்தேனே கறிசோ நின்ன, மருந்தேனே யிணைவிழிகள்
பொருந்தேனே கொன்றையந்தா ரளித்தா லாவி, வருந்தே
னே யுணைவழிபார்த் திருந்தேனே யிருகாத வழிவந்தேனே.

எழுசீர்க்கழிகெடி. லடி யாசிரியவிருத்தம்.

வந்தனை புரிந்தனர் வருந்தினர் நயந்தனர் மணந்தனர்
புணர்ந்தனர் விடாய், தந்தனர் நினைத்தனர் நடந்தன நிருந்த
ஊர்ந்தனர் மறந்தனர் கொலாங், கொந்தளவு கந்தமலர்
சந்தன மணிந்தவர் குணந்தனை நினைந்தில் னியான், கந்தபுரி
யெந்தைதிரு மைந்தரென வந்திரிவர் கந்தருவர் வந்தொ
ருவரே. (௫௧)

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஒருகா தமருங் குழையார்புள் ளரி லுணைக்குமன்பு
பெருகா தமருங் குலவா வருங்கண்கள் பெண்மைகண்டாள்
முருகா தமருங் குழைவார்கள் பார முலைசுமக்க
விருகா தமருங் குளதாடி நிற்கு மிடையிடக்கே. (௬௦)

பாதவகுப்பு.

இடமார் கயிலையி லேரா வணன்முய
லிசைகேட் டுடலைத் தகர்த்திரங்கின
வெழிலார் திசைமுகன் மாயோ னெனுமிய
நிருவோர்க் கொருவிசை யொளித்திருந்தன

வியலார் தமிழ்கொள வாருர் மறுகினி
 விருகாற் பரவைதன் மனைக்குவந்தன
 வெழுசூர்ப் பிறவியும் வேரோ டறவவ
 ரிடர்தீர்த் தடியவர் மனத்திருந்தன. (சு௦௪)

உடனே யெதிரிட லாலே மதுராயி
 லொருகாற் புலவனை யெடுத்தெறிந்தன
 வருகா தவர்கதி போலே யடியவ
 ரொழியாப் பிறவியை யொழித்திரங்கின
 விடையாள் வருடுத லாலே யனுதின
 முதிராப் புனாமல ரெனச்சிவந்தன
 வுமையா டிருநூதல் போலே முழுமதி
 யுடறேய்த் துளமதி யெனத்துணர்ந்தன. (சு௦௫)

முடியா விருவர்கள் வானோர் முனிவரர்
 முடிமேற் சுடர்மணி யெனப்பொலிந்தன
 முதலா கியதமி ழோர்மு வர்கள்புக
 ழிசைசேட் டருண்மழை யெனப்பொழிந்தன
 முகில்போ லடல்புரி சூலா யுதமுடன்
 வருசூற் றுவன்விழ வுதைத்துவென்றன
 முதுதா ருகவன மாறார் மயல்கொள
 வவருர்த் தெருவினி விரக்கவந்தன. (சு௦௬)

விடமார் பணிபுலி வானோர் தொழுவளர்
 புலிபூர்ச் சபையினி னடித்துநின்றன
 வெறியார் நறுமலர் தேனோ டுறைதவி
 னறுகாற் பறவைக ளிணைத்தெழுந்தன

புள்ளிருக்குவேளுர்க்கலம்பகம். ௨௩

வெயிலார் சுடலையின் மீதே நடமிட
மறைபோற் பரிபுர மரற்றுகின்றன
வெறியார் பொழிற்கழ் வேளுர் மருவிய
வினைதீர்த் தவரிணை மலர்ப்பதங்களே. (௬௧)

வேனிற்காலம். அறுதீர்க்கழிநெடில் விருத்தம்.

கள்ளருக்கு நிகராயென் கரவளையுங் குரவளையுங் கடி
ந்து சென்றென், னுள்ளருக்கி முடிந்தபின்பென் னூரினுக்
கு வருவார்நாட்டுண்டு போலும், தெள்ளிருக்குந் தெரிவரி
யார் தேனிருக்குஞ் சடைமுடியார் திகழுஞ் சோலைப், புள்
ளிருக்கு வேளுர் பூணினுக்கு விருந்தான பொதியத் தெ
ன்றல். (௬௨)

எழுதீர்க்கழிநெடிலடி யாகிரியவீருத்தம்.

அல்லையொத்த சூர்மேல் வில்லெடுத்த கூர்வே லையனு
க்கு வாழ்தா தையுமாவார், வல்லியொத்த பூணர் தையலுக்
கு மாலாம் வள்ளலுக்கு வாழ்வா கியமுதூர், செல்லுழ்கி
வேள்போர் வில்லொடித்து மீனார் செய்யழித்து வாடா வய
லைவாளை, புல்லொதுக்கி லேபோய் நெல்வரப்பி லேசேர் புள்
ளிருக்கு வேளுர் ககர்தானே. (௬௩)

தரவுகொச்சகக்கல்பீர.

தான்யாமந் தலைப்பிரிந்த தலைவன்போன் மறந்திருப்ப
வான்யாறு பெறமுயன்ற மன்னவன்போல் வருந்தினனே
மீன்யாளை யுடன்பொருத வேளுர் திருநாட்டிற்
கீன்யாதே யிருக்கழியே கருங்கடலே காவிரியே. (௬௪)

௨௪ புள்ளிருக்குவேனூர்க்கலம்பகம்.

அறசீர்க்கழிநெடிடை யாகிரியவீருத்தம்.

விரித்தசடைக் கொருத்தியிடத் தொருத்திதனைப் பரித் தசிவன் வேனூர் வெற்பா, பொருத்தியிகப் பொருத்தியெ னைத் திருத்தியதைச் சிறுக்கியவள் பொறுக்க மாட்டா, டெ ரித்தவளைக் கனத்தகுழைத் துடித்தவிதழ்த் தரித்தவெழிற் சிரித்த முரற், பருத்தமுலைச் சிறுத்தவிடைக் கறுத்தவிழிச் சிவத்தநிறப் பரத்தை தானே. (௬௫)

தழையப்பு.

படுத்ததுவுந் தழையவண்மேற் படைமதனன் பகழிப ட்ட பசம்புண் னூர், வடுத்ததுவுந் தழைவீசி யடித்ததுவுந் தழைவேனூ ரமலர்வெற்ப, வடுத்ததுவுந் தழையன்றே கண்ட முறையி லெங்கண்மா னுயிர்போ காமற், தடுத்ததுவுந் தழை யின்றி தந்ததுவு முன துகையிற் தழைகண் டாயே. (௬௬)

ஆகாசம் பூமியுமுள் ளன் தமுத லின் தளவு மெனைவிட் டப்பாற், போகாமற் றொடர்ந் துவரும் பிறப்பென்னும் பே லையிவர் போக்கி டாரோ, பாகாரு மொழிபங்கா புள்ளிரு க்கு வேனூராம் பரமா வென்னைக், காகாவென் தமுவுதுந் தி வ் கோகோவென் தரற்றுவுந் கண்டு தானே. (௬௭)

நேரிசைவென்பா.

கண்டனை யடுசெஞ்சொற் கவுளிபங்கர் வேனூர்க்கும் தண்டலையிற் கண்டு தழைவுற்றேன்—பண்டயனூர் துங்கமலையன்னு டிணைமுலையா கப்படைத்த வங்கமலையன்னு ளவள். (௬௮)

புள்ளிருக்குவேளுர்க்கலம்பகம். ௨௫

பதினான்குசீர்க்கழிநெடி. லடி யாசிரியவீருத்தம்.

அவனைவா ரிதியி லவனைநா கீணயி லவனையேந் தியமு கின் மகனா, லவனைநா டெனவே யவனையு மறந்தா ளவனை மத் தெனவுயிர் சுழன்றா, ளவனை வார் குழையா ளவனையே ல் விழியா ளவனைமோ தியவீரு தனத்தா, ளவனைசேர் கர த்தா ளவனைநேர் மிடற்றா ளவனைகீர் நிணையுநா னாளுதோ, பவளமே னியினிற் றவளநீ றணிந்து குவனைநேர் மணிமிட றிலங்கப், பாருகா வண்ணந் தாருகா வனத்திற் பலக்குமுன றிடுபரம் பரனே, கவளமால் யானை யீருரி போர்த்து சூண் னுத லெண்ணுதற் கரிய, கற்பகா டவிசூழ் பொற்பமர் வே ளுர்த்து கடவுளே கருணைவா ரிதியே. (௬௬)

பவிக்காலம். கட்டளைக்கலித்துறை.

கருங்கொண்ட லேகிகர் கண்டர்தன் டார்தரிற் கண் டொருவர், மருங்கொண்ட லேதினி மாகொண்ட லேதென் றல் வாடையுட, னிருங்கொண்ட லேவரில் வேளுரர் மீதி னி லிச்சைசயமர், தருங்கொண்ட லேவிழி தஞ்சாம லாவி தணந்தவனோ. (௭௦)

சித்து. எண்ணீர்க்கழிநெடிலாசிரியவீருத்தம்.

தனாக்குங்கா விரிநாடு தனக்கு மீசர் தையல்பங்கர் வி னைதீர்த்த தம்பி ரானார், நிராக்குங்காற் றுமுதிறைஞ்சுஞ் சித்த ரப்பா நெய்தயிர்பா லுண்டானு னிதியு முண்டா, மு னைக்குங்கான் மிக்கதுத்த நாகஞ் செம்பை புறநீட்டி யொ ளியிரத வாதஞ் செய்வோ, மிராக்குங்கார்க் கடல்கடந் தோர் நாட்டை யெல்லா மீழநா டாக்குவீத்தோ மெளிதிற் றானே. (௭௧)

காலம்.

எழுந்தலில் வெழுந்தணலை விழுங்க மாட்டா திளநெஞ்சா புள்ளஞ்சி யேங்கி யேங்கிக், கொழுந்தணலை விழுங்குகின்ற குருகு போலக் கோகிலங்கண் மாந்தளிராக் கோதுங் கால, மழுந்தரள யிளமுலைமேற் கொழிக்குங் கால மத்தரளங் கூடலைவந் தமிழ்க்குதீ காலஞ், செழுந்தரள மணிகொழிக்குஞ் செம்பொன வேளூர்ச் சிவபெருமா நெம்பெருமாள் சேராக் காலம். (எஉ)

எழுதீர்க்கழிநெடிடை யாசிரியவிருத்தம்.

சேருமந் தணிவாழ்புள் னூரிலம் பிகையோடு தேவுமங் கிறவாதீபேர், பேரிநந் திடுதேவர் தீகாலமுஞ் சதகோடிபேர்களுஞ் சதகோடி யே, வாரணன் சதகோடி யாதவன் சதகோடி வாவுசந் திரர்கோடி மா, நாரணன் சதகோடி நான்ருகன் சதகோடி ஞாலமுஞ் சதகோடி யே. (எஉ)

மதங்கியார். அறதீர்க்கழிநெடிடை யாசிரியவிருத்தம்.

சதங்கைநூ புரமொலிப்ப வளையொலிப்ப வண்டொலிப்பத் தடந்தோள் கொங்கை, பதங்கையா னனயிருப்ப விழியிருப்ப வேளூரொம் பரமர் முனனே, மிதங்கையார் முழவதிர்ப்ப மாதங்கி பாடிடவாள் வீசி யாடு, மதங்கியார் மருங்குறனை வாங்கியா ரொற்றியாய் வைத்த பேரே. (எச)

பதினான்குதீர்க்கழிநெடிடை யாசிரியவிருத்தம்.

பேராயிரங்கண்கள் பதினாயிரம்புயம் பெருவகைகளைண்ணு யிரம், பிறையாயிரம்புணையு முடியாயிரம்புணை

புள்ளிருக்குவேனூர்க்கலம்பகம். ௨௭

பிறங்குசடை பதினாயிர, மீரா யிரஞ்செங்கையங்கையபதினாயிர மிலங்குகூ ருகிராயிர, மிறையாயிரங்கொண்ட விரல்கள்பதினாயிர மிரத்தனவல யங்கள் கோடி, யோரா யிரய்குழைக ளாறா யிரஞ்சரண மொலிகொள்பரி புரமாயிர, முதயதின கரர்கோடி யனையபத் தர்கள்பரவு மும்பர்சத கோடி பேர்கள், வீராதி வீரன் றசக்கிரைவ ராவணனை வென்றவன் புள்ளிருக்கு, வேனூரில் வினை தீர்த்த தம்பிரான் கயிலாய வெற்புடைய கடவு ளுக்கே. (௭௫)

பாண். எண்சீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

வெற்பலகையளித்தமுலை வேசி தீன்மேல் விருப்பம் போலவர்க்கிசைமேல் விருப்பம் பாண, கற்பலகையளித்தவர்பாற் சென்று பாடுங் கணவரிசை புண்டாலங் காட்டின முன்னா, ளற்பலகையளித்தவனு மால வாயி லன்றுனக்குப் பொற்பலகையளித்த கோவு, நற்பலகையளித்தவுணன் கீதங் கேட்டு நயந்தவனும் வேனூரி னம்பன் றானே. (1)

கட்டளைக்கலித்துறை.

நம்பப் படாது விலைமாதர் நேய நளினமுகக் கும்பப் படாமுலை பங்கர்புள் னூரர்தென் கொல்விவெற்பா வெம்பப் படாநின்ற கட்கூற்றம் பார்க்கத் விதியுமுண்டோ வம்பப் படாது பிரிந்தே யிருக்கு மவருள்ளமே. (௭௭)

ஊசல். எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

உள்ளிருக்கு மயலாலுள் னூருகி யோடி யுலையிடு பெழுக்காக வுடலம் வாடித், தெள்ளிருக்கு மறியாத வினைக

உஅ புள்ளிருக்குவேளுர்க்கலம்பகம்.

ள் கோடி செனமற வேசாடிச் செல்வ ரீடிக், கள்ளிருக்கு மலர்க்கொன்றைத் தாரா நாடிக் கலைவாணர் மொழிந்திடு நற் கவிக டேடிப், புள்ளிருக்கு வேளுரர் புகழே பாடிப் பு துப்புனன்மஞ் சனமாடி யாடி ருசல். (எஅ)

ஊசலிடு மனத்தடியேன் வேளு ஞாயா வுச்சியினிற் கர ங்கூப்பி வைத்தே னுற்ற, நாசியினி லணியிதழி நாற்றங் கொ ண்டே னூவினிலு மஞ்செழுத்தை நாட்டி, வைத்தேன், காசினி றின் சந்திதியிற் சிறப்பை யெல்லாங் கண்களுக்கே விருந்தி ட்டேன் காய மெங்கும், பூசுதிருச் சார் துண்டை மண்ணைப் பூசிப் புந்தியினி னடிச்சுவடு பொறித்திட் டேனே. (எக)

கொற்றியார். அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

பொறியமருங் கொற்றியார் புள்ளிருக்கு வேளுரர் பொ ன்னி நாட்டி, னெறியமருங் கொற்றியார் முகிலொடுமின் மறையுமென நீத்த தல்லால், வெறியமருங் கற்றையார் கரு ங்குமுலை யிவொங்கே விற்றார் கண்கண், மறியமருங் கொற் றியார் சிறியமருங் கொற்றியார் வைத்த பேரே. (அ௦)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

வையக மதனிற் பிறந்துளா ரீகை மறந்துளா ரெனின் மறு பிறப்பிற், ஐகய்கந் தனிலோர் கடினையுமேந்திக் கடை தொறும் பலியரந் துழல்வார், வெய்யதோர் பிறப்பு முனக் கிலை யிரந்துண் விண்ப்பய னெவ்விதத் ததுரீ, யையமேற் றுண்ட தென்கொலோ வேளு ரப்பனே யொப்பிலா மணியே. (அ௧)

புள்ளிருக்குவேணர்க்கலம்பகம். ௨௬

எண்ணீர்க்கழிநெடிடை யாகிரியவிருத்தம்.

ஓப்பொருவ ரிலையுனக்கோர் துணையு மில்லை யுலக
மெலா முனைப்பணியு மொளிப்பொன் மேரு, வப்பெரிய மலை
யிருக்கத் தைய லம்மை யருகிருக்க முத்தையனு மாங்கே
வைகச், செப்பரிய புலித்தோலுந் திருவெண்ணீறுஞ் செஞ்
கடைமேற் படவரவுஞ் செங்கை மீதோர், கப்பரையும்
வெண்டலையும் பெறல்கண் ணேறு கழிக்கவென்றே வேண
ரெங்கடவு ளானே. (௮௨)

நேரிசையாகிரியப்பா.

* கடல்கிழித் தெழுந்த கருமுகிற் குழிங்களின
குடல்கிழித் தெழுந்த கொடிக்கோ புரங்களி
லசணம் விசம்பி லமர்ந்த கின்ன ர
ரிசையுண விருந்தாங் கிருசெவி மடுப்ப
வெயிறுபுரை யிந்தி னிளநிலாச் சகோரம்
வயிறகுழி வாங்கி வாய்மடுத் தருந்தத்
தென்றலுக் கிடைந்து சேவலொடு கிணைய
வன்றிலம் பேடை யமுதயர் வுயிர்ப்பக்
கரும்புகள் கருவிய கயத்திரை யருந்திக்
குரம்பக னூகைகள் குடம்பையடை கிடப்பச்
சேண்டனிற்-பிறந்து செங்கதிர் வரவு
யாண்டலைப் பொறிப்புள் ளாமினத் தொடுவினாய்ப்,
பெதும்பையிற் றழீஇய பேடையோ டுடுபு
பொதும்பிடை கிடந்து புறவுகள் புலம்ப

இச்செய்யுளில் மிகுதியும் பாடம் பிறழ்ந்திருக்கின்றது.

மேருவீற் கிளர்தலின வெயில்கண்டு பிரிந்து
 கூரிருட் கிடைந்த கோகமுன் றடிப்பக்
 கொஞ்சிப் பார்ப்பொடுஞ் சிணையொடுங் குழுமிக்
 கிஞ்சுக வளைவா யஞ்சுக மிழற்றக்
 குலமுத லியற்றிய கொள்கைகண் டும்ப
 ரலமரு முவணமு மலம்பா வதிந்துறப்
 பைந்தமிழ் வேளூர்ப் பரவையு ணிலவிய
 மந்தர மெனச்சுரர் வாசுகி பிணிப்பக்
 கீழுற வெழுதிய கேழலின் வடிவமு
 மேலூர் வகுத்த வெண்சிறை யன்னமு
 முன்னந் தேடிய கேழலு மெகினமு
 மின்னூந் தேடிய வியல்பெனப் பொலிந்த
 வந்நெடுங் கோபுரத் தணிநிரா தயங்கப்
 பன்னெடுஞ் சிகரமும் படர்விடைக் கொடிய
 மாடமுந் தெற்றிய மகரவாய்க் குடுமிக்
 கூடமுந் தடமுங் கொடிஞ்சியு மதிலுங்
 கனகமா ளிகையுங் கழுமிய வேளூர்ச்
 சினகரத் தமர்ந்த தெய்வ நாயகன்
 வில்லவன் புரக்குங் கொல்லியம் பொருப்பின
 கரும்பினை விரும்பா வரம்பின ருளரே
 பண்டலர் பொழிந்த பதியினில் வணங்கிய
 கொண்டலி னிருண்டது குழலே திண்டிறன்
 மற்றவ் னவுணர் வலிகெட வாங்கிய
 கொற்றவில் லனையன பிருகுடி வெற்றி
 பூருகவேள் வாங்கிய மூரிவேல் விழிக

எரிருகணை யருகணை யிந்துவாண் முகமே
யவ்வா வரணை யருச்சனை புரிந்த
செவ்வா யணையது செவ்வாய் சிறந்த
திருச்சர ணிருகரஞ் சிறந்த சடாயு
வருச்சனை புரிந்த வரவந்த மலரே
மண்டபத் துமையவ டண்டமிழ் மிழற்றிடு
மொழியியில் கிள்ளை மழலையுந் திருத்துங்
கன்னியிங் கிவட்டுச் சந்நிதி யடைந்தோர்
நோயினுஞ் சிறிதிகை நுடங்கும்
பேயினும் பெரியது பிணமுலைத் தடமே.

(அக)

கிள்ளை விடுதூது. நேரிசைசெவ்வண்பா

தடந்துறைகும் வேளுரர் தண்டார் விரும்பி
யுடைந்தெனது நெஞ்ச முருகிக்--கிடந்து
கருகவிருந் தத்தாய்கண் ணற்றவ ருள்ள
முருகவிருந் தத்தா யுரை.

(அச)

இதுவுமது. கட்டளைக்கலித்துறை.

உகையிற் படவகாந் தோலையும் போன துயிருமின்று
தகையிற் படவருந் தன்னமயெல் லாந்தத்தை காளுரையீர்
திரையிற் படவர் திமிங்கலத் தோடமர் செய்யும்புள்ளு
ரகையிற் படவர வார்த்துநின் ருடிய வத்தனுக்கே. (அரு)

களி. எண்ணீர்க்கழிசெடிசெடி யாகிரியவிருத்தம்.

அத்தியின்மே லரசிருக்கு மரசின் மீதே யாத்திபனை
வேம்பிருக்கு மலையின் மீதே, நித்திபமு மாவிசுக்கு மயக்

௩௨ புள்ளிருக்குவே னூர்க்கலம்பகம்.

கமின்றி நிச்சயமா யநிந்துரைத்த களிய ரப்பா, சித்திவிநாயகன்முத்த தமைய னீசன் நிருமடந்தை தலைமகன்மாயவனே யாகு, முத்தயன்வே னூர்மரு மகனென் பார்கண் முகுந்தனுக்குக் காமனண்ணன் முறைகண் டாயே. (அ௬)

பதினான்குசீர்க்கழிநெடிடையாகிரியவிருத்தம்.

முறையென வெழுத லோலையாய் விடுத்தன் முடியினிற் சேரலன் பரித்தன், முடைந்துபா யிடுதல் கொள்கலமாக்கன் முகடுவேய்ந் திடல்கணக் கெழுத, லுறையுளாக் கிடுதல் வில்லென வநீர்த்த லொருவன்முன் பதாகையா யுயர்த்த, லூர்மட லாதல் காணியாய்ப் பிணித்த லுயர்பரி பங்கமே யாதல், பறவைக னுறைத னிழலிட னுடங்கும் பழங்கிழங் கொடுநற வருத்தல், படுவிற காத லெதிர்வரு மடவார்பயோதரங் கூந்தனே ராத, லிறைவர்வே னூர் திருப்பணிக் கமைத லிவையெலா மேயகற் பகத்தை, யெழும்பனை யதுவென் நிகழுவா ரதனு னெழுதியு மூடராயினரே. ()

கூதிர்காலம். எண்சீர்க்கழிநெடிடல்விருத்தம்.

மூடுபனி நெடுவாடைக் குளிர் பொருமன் முகிலென் னுங் கரும்படாம் போர்த்து வெய்யோன், காடுபரந் தாகாசத் தெழுந்த வன்றன் கரத்தினால் வீரகத்தி காயுங் காலங், காடுபரந் தெழுந்தலைக் கரையின் மேவுங் காய்ச்சலெனக் காமகனல் கடுகுங் கால, மேடுகுழி பரவுவயல் வேளு ரன்பர் வீரைத்துவந்து புரந்தனையே மேவாக் காலம். (௭௭)

MAHAMANIPADHYAYA

Dr. U. V. SWAMINATHAIYAR LIBRARY.

புள்ளிருக்குவேனூர்க்கலம்பகம். ௩௩

அறுசீர்க்கழிநெடிடை யாகிரியவிருத்தம்.

காலமே யெழுந்திருந்து புள்ளூர்க்குப் போதுமென்று கழறிப் பேய்கள், சூலமே "தெதிரென்னும் யாத்திரைக்கு நாள்கேட்டுஞ் சோழந் தூக்குஞ், சாலமே வியவிந்தா டவிக்குவழி யேதென்னுஞ் சகுனம் பார்க்குங், கோலமே புனைந்துகொள்ளுங் குருக்கட்பேய் முன்புவிடை கொள்ளுந் தானே. (அக)

இடைச்சியார்.

- விடைக்குலமார் கொடியுடையார் வேனூரில் விலைகூறி விற்கு முய்கள், படைக்குலமாம் விழிகண்டால் மால்கொள்வரல்லாமற்பால்கொள்வாரோ, நடைக்குலமோ தோகைமயிற் பெடைக்குலமோ நீரும்ந்தந்த கோப, விடைக்குலமோ வல்லதொரு கோகிலமோ வின்னதென வியம்பு வீரே.

நேரிசைவெண்பா.

வீர மதனாவுன் வென்றித்தேர் வேனூர்
ராஹ் மதனுக் களித்திடுவேன்—சூரர்
தொழந்திருந்தார் முப்புரமுந் தூளிபடப் போருக்
கெழுந்திருந்தார் வந்திருந்தா ரின்று. (கக)

அறுசீர்க்கழிநெடிடை யாகிரியவிருத்தம்:

இன்றுதா னுடம்பெல்லா மிருந்தபடர் தாமராயுற்றி ருந்தூ ருக்கு, மன்றுதா னவருடம்பு காய்ந்துகிடந் தவர்க்கு நிற்றுத் தறிய மாட்டார், சென்றுதான் பணிந்தவர்க்குத் தீரா

கூ.ஊ புள்ளிருக்குவேளுர்க்கலம்பகம்.

த நோயையெல்லாந் தீர்த்தோ மென்பார், கொன்றுதா னி
றந்தபிள்ளை யெழுப்பினோ மெனவிருதுங் கூறு வாரே. ()

தரவுகொச்சகக்கவிப்பா.

வாழிவாய் சேயிபெற மாயோன் மலர்சாத்த
வீழிவாய் மேகங்கொள் வேளுர் திருநாட்டிற்
கோழிவாய் வெங்குரலிற் கூகைவா யுங்கொடிதா
மாழிவா யோய்ந்திடினு மன்னைவா யோயாதே. (கூ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஓயாப் பிறப்பிற் பிறந்தநெஞ் சேபல் னுயிர்கட்கெல்லாந்
தாயாய்ப் பிறந்தருள் டையல்பங் காளர்தஞ் சந்திதிக்கே
யீயாய்ப் பிறக்கி னெறும்பாய்ப் பிறக்கினு மேதுங்கெட்ட
நாயாய்ப் பிறக்கி னரியாய்ப் பிறக்கினு னன்றுணக்கே. (கூச)

அறஜீர்க்கழிநெடிஸடி யாசிரியவிருத்தம்.

நண்ணிடுவார் போகாமற் றனையிடுவா ரடியவர்க்கு ந
ட்ட மாக, வெண்ணிடுவார் தண்ணீரி னயிழ்த்திடுவார் காணி
க்கையிடவே சொல்லிச், சண்ணிடுவார் வினைதீர்த்த தம்பி
ரா னம்பினார் தங்கள் வாயின், மண்ணிடுவா ரடிபடவு றினை
ந்திடுவா ரவர்க்கன்பு வைக்கொ ணாதே. (கூடு)

ஐரங்கல். தாழிசை.

வைக்கரவுஞ்ச வேலெடுத்த பிள்ளைதைய லத்தனார்
வள்ளல்புள் ளிருக்குமூரர் மையல்கொண்டி டாதபே
ரகாமங்கள் டிசயவெழுந்த மதியமென்பர் மதியெளி
லனைமொண் டிறைக்குமோவி தாழிவட்டவட்டவை

புள்ளி ருக்கு வேளூர்க்கலம்பகம்.

கூடு

னுக்ரமாகு மியமராச னெனையழைத்து வரவிடு

மோலைவட்ட மதனராச னூலவட்ட முயிரிற்றுஞ்
சக்ரவட்ட மல்லதொன்று பரிதிவட்ட மிவையலாற்
சலதிவட்ட மீதெழுந்த சந்தாவட்ட மல்லவே.

(கூடு)

நெரிசைவெண்பா.

அல்ல லறுத்தாண்ட வம்மானே வேளூரா
தில்லை வனத்துறையுந் தேசிகா—தொல்பிறவிப்
பித்தக் கொழிக்கும் பெருமானே பேதைவிழி
முத்தக் கொழிக்கு முலை.

(கூடு)

சூறளடி வஞ்சிப்பா.

முலைமுகையினர் மொழியாம்பல்
கலையினமகிழ் களியாம்பல்
விதிரிணபுய முதுகாம்பல்
முகையினபுது கையாம்பல்
வெங்குதிர்முலை வெள்ளாம்பல்
செக்கவிரிதழ் செவ்வாம்பல்—எங்கோன்
வேளூர் விழவுணி நாளி
லாஞ் தாம்பா ல்வரசிறு மருங்கே.

(கூடு)

இன்னிசைச்சிந்தியல்வெண்பா.

மருமருகும் வேளூர் வயித்தியனார் வெற்பிற்
கருமருக்கு தம்மிதெனக் கைக்கொண்டீடார், வெள்ளை
யருமருந் தண்டைத் தவர்க்கு.

(கூடு)

௩௩ புள்ளிருக்குவேளூர்க்கலம்ப

எட்டளைக்கலித்துறை.

அண்டர்க் கரியவர் வேளூரர் முன்னுண்ட வாலவிடங்
கண்டத் திருப்பது கண்டோர் தமக்கன்பர் காதலினு
லுண்டற் கவாவு நறுநாவ லொண்கனி யுண்டவர்தர
தொண்டைக் குழியினி னினறது போலவந்துதோனறிடுமே.

அறசோக்கழிநெடிடை யாகிரியவிருத்தம்.

தோனறுகரி யரிபோத்த புள்ளிருக்கு வேளூரர் து
ணைத்தாள பெறறே, னீனறுவரு பிறப்பொழிய மைந்தர்க
ளு மொழியாத வினபும பெற்றேன, மூனறுபிறப பையுமு
றுத்தே முத்தையனூந் தையனுமென முன்னே நிறபா,
தேனறுவலைக் கொன்றையநதார் தரப்பெறறே னருளபெற்
றேன சோபெற றேனே. (ஈ௦க)

புள்ளிருக்குவேளூர்க்கலம்பகம முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U. V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

